

V Bruseli 9. decembra 2025
(OR. en)

Medziinštitucionálny spis:
2025/0231(NLE)

14941/25
ADD 2

COPEN 329
CYBER 316
JAI 1594
COPS 563
RELEX 1405
JAIEX 126
TELECOM 384
POLMIL 342
CFSP/PESC 1582
ENFOPOL 411
DATAPROTECT 283

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet: ROZHODNUTIE RADY o uzavretí v mene Európskej únie Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch

Vyhlásenie o právomoci Európskej únie vydané v súlade s článkom 64 ods. 3 a 4 Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch

1. Európska únia (ďalej len „Únia“) predkladá v súlade s článkom 64 ods. 3 a 4 Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch (ďalej len „dohovor“), toto vyhlásenie v záležitostiach upravených dohovorom.
2. Členskými štátmi Únie sú Belgické kráľovstvo, Bulharská republika, Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Estónska republika, Írsko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Chorvátska republika, Talianska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Luxemburské veľkovoľvodstvo, Maďarsko, Maltská republika, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Poľská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Slovinská republika, Slovenská republika, Fínska republika a Švédske kráľovstvo.

3. Podľa článkov 3 a 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej „ZFEÚ“) má Únia v niektorých záležitostiach výlučnú právomoc a v iných záležitostiach majú spoločnú právomoc Únia a jej členské štáty. Podľa článku 4 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii (ďalej „Zmluva o EÚ“) právomoci, ktoré na Úniu neboli zmluvami prenesené, zostávajú právomocami členských štátov.
4. Po prvé, Únia v tejto súvislosti vyhlasuje, že má právomoc uzatvárať medzinárodné dohody a vykonávať z nich vyplývajúce záväzky, ktoré sa týkajú priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, na ktorý sa vzťahuje spoločná právomoc s členskými štátmi podľa článku 4 písm. j) ZFEÚ. Týka sa to najmä týchto oblastí v súlade s článkom 67 ods. 3, článkom 82 ods. 1 a 2, článkom 83 ods. 1 a článkom 87 ods. 2 ZFEÚ:
- (a) zabezpečenie vysokej úrovne bezpečnosti prostredníctvom opatrení na predchádzanie trestnej činnosti, rasizmu a xenofóbie a na boj proti nim prostredníctvom opatrení na koordináciu a spoluprácu medzi policajnými a justičnými orgánmi a inými príslušnými orgánmi, ako aj vzájomným uznávaním rozsudkov v trestných veciach a v prípade potreby aj aproximáciou trestnoprávných predpisov;
 - (b) justičná spolupráca v trestných veciach v Únii, založená na zásade vzájomného uznávania rozsudkov a iných justičných rozhodnutí, vrátane aproximácie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov v konkrétnych oblastiach trestného práva procesného a hmotného, ako aj pokiaľ ide o opatrenia zamerané na:
 - i) podporu odbornej prípravy sudcov a justičných pracovníkov;

- ii) uľahčovanie spolupráce medzi justičnými orgánmi alebo rovnocennými orgánmi členských štátov v rámci konania v trestných veciach a výkonu rozhodnutí;
- (c) uľahčenie policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach s cezhraničným rozmerom stanovením minimálnych pravidiel týkajúcich sa:
- i) práv jednotlivcov v trestnom konaní;
 - ii) práv obetí trestných činov;
- (d) stanovenie minimálnych pravidiel týkajúcich sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblastiach obzvlášť závažnej trestnej činnosti s cezhraničným rozmerom. Týmito oblasťami trestnej činnosti sú: terorizmus, obchodovanie s ľuďmi a sexuálne vykorisťovanie žien a detí, nedovolené obchodovanie s drogami, nedovolené obchodovanie so zbraňami, pranie špinavých peňazí, korupcia, falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov, počítačová kriminalita a organizovaná trestná činnosť;
- (e) nadviazanie policajnej spolupráce, do ktorej sú zapojené všetky príslušné orgány členských štátov vrátane polície, colných orgánov a iných orgánov presadzujúcich výkon práva špecializovaných v oblastiach predchádzania alebo odhaľovania a vyšetrovania trestných činov; na takéto účely môže Únia stanoviť opatrenia týkajúce sa:
- i) zhromažďovania, uchovávaní, spracúvania, analýzy a výmeny príslušných informácií;

- ii) podpory odbornej prípravy personálu, ako aj spolupráce v oblasti výmeny personálu, v oblasti zariadenia a výskumu v oblasti odhaľovania trestnej činnosti;
- iii) spoločných techník vyšetrovania pri odhaľovaní závažných foriem organizovanej trestnej činnosti.

5. Po druhé, Únia vyhlasuje, že v súlade s článkom 16 ods. 2 ZFEÚ má právomoc stanoviť pravidlá týkajúce sa ochrany fyzických osôb, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie, ako aj členskými štátmi pri výkone činností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti práva Únie, a pravidlá, ktoré sa vzťahujú na voľný pohyb takýchto údajov.
6. Toto vyhlásenie by sa teda najmä nemalo vykladať tak, že využíva možnosť, aby Únia uplatňovala svoju vonkajšiu právomoc v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje dohovor a ktoré patria do spoločnej právomoci, pokiaľ Únia túto právomoc ešte neuplatňuje na vnútornej úrovni. V oblasti spoločných právomocí si členské štáty ponechávajú svoju právomoc, pokiaľ dohovor nemá vplyv na spoločné pravidlá ani nemení rozsah ich pôsobnosti vrátane ich predpokladaného budúceho vývoja. Rozsah právomoci Únie sa preto musí posudzovať na základe komplexnej a podrobnej analýzy vzťahu medzi dohovorom a konkrétnymi ustanoveniami každého opatrenia práva Únie, a to od prípadu k prípadu. Rozsah a výkon takejto právomoci Únie podlieha z jej povahy neustálemu vývoju.

7. Únia a jej členské štáty sú preto oprávnené dohovor uzavrieť. Uzavretím dohovoru Úniou nie je dotknutá právomoc členských štátov, pokiaľ ide o ratifikáciu, prijatie alebo schválenie dohovoru alebo pristúpenie k nemu.
 8. Podľa článku 64 ods. 3 a 4 dohovoru Únia má informovať depozitára o každej relevantnej zmene rozsahu svojich právomocí.
-